

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010479
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4419010479.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci obžalovaného S. O., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného S. O. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 08.10.2020 sp. zn. 1T/29/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 25. marca 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného S. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudkyňou rozsudkom z 08.10.2020 sp. zn. 1T/29/2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného S. O. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 27.12.2018, v čase o 16.00 h v parku, oproti predajne CAB, na ulici U. v K. G., po predchádzajúcej slovnej hádke, fyzicky napadol poškodeného V. O., narodeného XX.X.XXXX, bytom K. G., T. T. B. číslo XX tak, že ho nohou kopol do brucha, následkom čoho spadol na zem a vzápätí, keď vstal zo zeme, žiadal od poškodeného jeho kabát so slovami: „Daj sem kabát“, na čo si poškodený vyzliekol svoj kabát a z obavy z ďalších fyzických útokov zo strany obžalovaného tento mu aj dal a potom z miesta odišiel, ktorým konaním spôsobil poškodenému V. O. škodu vo výške najmenej 50 eur, avšak k jeho zraneniu nedošlo,

pričom tak konal napriek tomu, že:

- rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/42/2015-194 zo dňa 30.4.2015, právoplatným dňa 4.5.2015, bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu pre mladistvých,

- rozkazom Okresného úradu Nové Zámky, Odbor všeobecnej vnútornej správy č. AP-521/18-2 OU-NZ-OVVS-2018/015274 zo dňa 25.9.2018, právoplatným dňa 7.11.2018 bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 40 eur.

Za tento zločin a prečin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (po nezistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona) a § 41 odsek 1 Trestného zákona k súhrnnému a

úhrnnému trestu odňatia slobody na šesťdesiat šesť mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/40/2019, ktorý bol vydaný dňa 28.03.2019 a obžalovanému doručený 28.03.2019 a zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/91/2019, ktorý bol vydaný dňa 10.07.2019 a obžalovanému doručený 22.07.2019 a zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanému jeho obhajcovi a prokurátorovi oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 08.10.2020, po ktorom oznámení, ihneď, teda včas podal obžalovaný odvolanie smerujúce proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku ako aj konaniu predchádzajúcemu vydaniu tohto rozsudku, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu písomným podaním z 26.11.2020.

Písomné dôvody odvolania obžalovaného podané prostredníctvom jeho zvoleného obhajcu v podstate obsahovali totožné námietky a argumenty obsiahnuté už v záverečnej reči obhajcu prednesenej na hlavnom pojednávaní dňa 08.10.2020, s ktorými obhajobnými tvrdeniami sa súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku aj dostatočne vysporiadal.

Zo všetkých tam uvedených dôvodov obžalovaný Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhol, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu majúc všetky výroky v napadnutom rozsudku za zákonné a správne, pričom trest uložený obžalovanému súdom prvého stupňa skôr za mierny ako prísny, navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť, pretože je nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na za obžalovaného písomnom odôvodnení podaného odvolania a nad rámec tam uvedených skutočností v ďalšom nič nedodal.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zopakoval svoje obhajobné námietky a pripojil sa ku konečnému návrhu obhajcu.

Na otázku predsedníčky senátu obžalovaný uviedol, že pred spáchaním skutku s poškodeným nemal žiadne nezhody ani konflikt.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o vine napadnutého rozsudku a výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorým zrejme a predovšetkým odvolanie obžalovaného smerovalo, následne, zvlášť s prihliadnutím na ustanovenie § 321 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku aj výrok napadnutého rozsudku o obžalovanému uloženej povinnosti nahradiť poškodeným spôsobenú škodu a napokon v rozsahu zistenia prípadných chýb odôvodňujúcich podanie dovolania tiež postup konania súdu prvého stupňa všetkým týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúci.

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov predovšetkým zameraných na objasnenie skutkových okolností zažalovaného skutku dôležitých pre rozhodnutie o vine obžalovaného a pri vykonávaní dôkazov zameraných na objasnenie skutočností potrebných na určenie druhu trestu a jeho výmery a tiež pokiaľ ide o výrok o náhrade škody postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na tieto zistenia, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité tak pre jeho rozhodnutie o vine obžalovaného vo vyššie uvedenom skutkovom rozsahu, ako aj pre určenie druhu trestu a jeho výmery a na uloženie povinnosti jednotlivým poškodeným nahradiť spôsobenú škodu, ktoré mohol a mal mať za preukázané, tak mohli tiež vychádzať z výsledkov v podstate úplného a tiež zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho všetkým kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pretože súčasne súd prvého stupňa pri hodnotení týchto dôkazov dôsledne postupoval v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda ich všetky v prejednávanej veci hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a to nielen pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku, ale aj jeho výrok o treste.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa dôsledne postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k takým procesným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, najmä pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok ustálený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku stal spôsobom tam popísaným, a že ho spáchal obžalovaný. Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku dôkladne a podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri vyhodnotení dokazovania. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vyrovnal s obhajobou a obrannými tvrdeniami obžalovaného a tiež s akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázkach viny, ako aj vo vzťahu k uloženému trestu.

Treba zdôrazniť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Toto konštatovanie je v danej veci opodstatnené aj vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný v písomnom odôvodnení proti výroku o vine napadnutého rozsudku predovšetkým smerujúceho odvolania neuviedol žiadnu relevantnú skutočnosť alebo okolnosť, ktorá by opodstatnene spochybňovala záver o tom, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal, že ho spáchal obžalovaný, a že ním naplnil všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona.

Súd prvého stupňa hodnotiac v prejednávanej veci na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy aj v súlade s logickou metódou myslenia a uvažovania dospel aj podľa názoru odvolacieho súdu k zákonu zodpovedajúcemu a vykonaným dôkazom opodstatnenému (bez dôvodných pochybností, teda nezistiac podmienky a predpoklady použitia pravidla pri dokazovaní „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“) záveru, že obžalovaný vo vzťahu k poškodenému V. O. konal tak, ako je to popísané a ustálené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pričom opätovne spáchal zločin (§ 38 odsek 5 Trestného zákona) vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/42/2015 pre trestný čin lúpeže § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 30 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu pre mladistvých, ktoré odsúdenie nemá zahladené, o ktorej otázke rozhodol Okresný súd Nové Zámky uznesením z 20.12.2017 sp. zn. 2T/42/2015, vzhľadom na nesplnenie podmienky podľa § 121 odsek 2 Trestného zákona.

Tieto opodstatnené závery a zistenia súdu prvého stupňa aj podľa názoru odvolacieho súdu vyplývajú z dôkazov vykonaných zákonným spôsobom pri dodržaní kontradiktórnosti konania, a to predovšetkým z opakovanej usvedčujúcej výpovede samotného poškodeného, ktorá je konzistentná.

Výpovede svedkov Y. B. a Q. O. aj odvolací súd považoval za tendenčné v snahe bagatelizovať skutok a pomôcť obžalovanému ako kamarátovi.

Poškodený nemal žiadny dôvod si vymýšľať a vypovedať skutočnosti proti obžalovanému, ktoré by sa reálne neudiali, keďže pred spáchaním inkriminovaného skutku neboli v nepriateľskom pomere, čo potvrdil na verejnom zasadnutí napokon aj sám obžalovaný, keď uviedol, že s poškodeným pred činom nemal nehody a taktiež s ním nemal žiadny konflikt.

Ani odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by viedli k spochybneniu vierohodnosti výpovedí poškodeného a nezistil ani žiadne jeho skryté motivácie zámerne uškodiť obžalovanému.

Na základe uvedeného potom odvolací súd si v celom rozsahu osvojil skutkové aj právne závery súdu prvého stupňa, považujúc ich za správne a plne zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Za tento opätovný zločin súd prvého stupňa podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona, po nezistení poľahčujúcej okolnosti a po zistení dvoch priťažujúcich okolností s poukazom na § 42 odsek 1, § 41 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému uložil súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby (5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov), na výkon ktorého ho s použitím ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odvolací súd je totožného názoru ako súd prvého stupňa, že tento druh trestu a jeho výmera pri dolnej hranici upravenej zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 5 Trestného zákona prihliada na všetky hľadiská uvedené v ustanovení § 34 odsek 4 Trestného zákona, teda nielen na existujúce priťažujúce okolnosti a neexistujúcu žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale aj a predovšetkým na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie obžalovaného, jeho osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a súčasne podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona zabezpečí aj ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň (a nie v neposlednom rade) dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd nezistil u obžalovaného zákonné podmienky na aplikovanie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 39 odsek 1 Trestného zákona.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v súlade s ustanovením § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výrokov o vine, o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiť, že nie je dôvodné.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.